

MACERA GEÇİDİ

**YAŞAMAK
İÇİN**

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

Yazar, 1946 yılında İstanbul'da doğdu. Beyazıt Beşinci İlkokulu, İtalyan Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesi'ni bitirdi. Ardından, girdiği İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi'nden Umumî Psikoloji (tezli), Tecrübî Psikoloji, Felsefe ve Çapa Tıp Fakültesi'nden de Psikiyatri sertifikalarını aldı.

1971 yılında "Altinköprü Yayınevi"ni kurarak, kendi eserlerini bu yayınevi bünyesinde yayımlamaya başladı. Bugün çeşitli konularda yayımlanmış yetmiş aşkın telif eseri bulunmaktadır. Kimi dergilerde yayınlanan makalelerinin yanı sıra psikoloji, çocuk eğitimi ve çocuk edebiyatı alanında çok sayıda çalışması vardır.

Kurucu ortaklarından olduğu "İlgi Yayıncılık" ve "Güçlü Yayıncılık" bünyesinde de Türk yayın hayatına hizmet eden yazar, yirmi yıl "Ders Kitapları Anonim Şirketi"nin tasarım ve yayım müdürlüğünü sürdürdükten sonra emekli olmuştur. Yaşamını hâlen Yalova'da sürdürmekte olan yazarın psikoloji, eğitim ve çocuk edebiyatı alanlarındaki eserleri Hayat Yayın Grubu tarafından yayımlanmaktadır.

Hayat Yayınları

- Çocuk Psikolojisi
- Genç Kız Psikolojisi
- Genç Erkek Psikolojisi
- Şahsiyet ve Karakter Analizi
- Beden ve Yüz Yapısıyla Karakter Analizi
- El Yazısıyla Karakter Analizi
- Psikolojik Testler ile Karakter Analizi

Genç Hayat

Serüven Peşinde Dizisi

- Batık Kent'e Yolculuk
- Ateş Kent'ten Kaçış
- Bizans'ın Gizli Hazinesi
- Uzayın Tutsakları
- Hayalet Gemi
- Kızıl Ejder
- Yedi Belâ Çetesi
- Korkunç Tuzak
- Efsaneler Gezegeni
- Katil Kim?
- İstanbul'da Tehlike
- Piri Reis'in Hazinesi
- Kayıp Prens
- Büyük Soygun
- Çin Seddi'nin Ötesinde
- Oyun İçinde Oyun
- Altın Maske
- Korku Sirki
- Uzaydaki Düşman
- Deniz Kurdu
- Kâhin
- Tehlikeler Gezegeni
- Kâbus Şatosu
- Günlükteki Sır

Macera Geçidi Dizisi

- Kanıt Peşinde
- Ajan X
- Batıktaki Hazine
- Yeni Dünyalarda
- Sultanın Altınları
- Tehlike Çemberi
- Gol Kralı Kaçırıldı
- Lanetli Miras
- Ölümcül Takip
- Altın Kent'in İzinde
- Uzaylılar Dünya'da
- Yaşamak İçin
- Büyük Yarış
- Tehlikeli Oyun
- Ölümünden Kaçış
- Robotlar Cehennemi
- Hazinesinin Peşinde
- Kod Adın Bukalemun
- Çalınan Tablo
- Tanık Tehlikede
- Müze Sokağı Cinayeti

Korku Tüneli Dizisi

- Yarasalar Vadisi
- Canavarlar Adası
- Korkunç Palyaçolar
- Tehlikeler Evi
- Yasak Gezegen
- Cesaret Sınavı

Çilek Kitaplar

- Hayvanlar Dünyasından Masallar
- Masal Bulutu
- Kral Aslan Kara Korsan'a Karşı
- Kral Aslan Büyük Tufan

Hayat Okul

- Çevreciler İş Başında (10 Kitap)
- Kral Aslan Masallar Dünyasında

Macera Geçidi

Her kitabını Soluk Soluğa
okuyacağınız bir dizi

- › Kanıt Peşinde
 - › Ajan X
- › Batıktaki Hazine
- › Yeni Dünyalarda
- › Sultanın Altınları
- › Tehlike Çemberi
- › Gol Kralı Kaçırıldı
 - › Lanetli Miras
 - › Ölümcül Takip
- › Altın Kent'in İzinde
- › Uzaylılar Dünya'da
 - › Yaşamak İçin
 - › Büyük Yarış
 - › Tehlikeli Oyun
 - › Ölümden Kaçış
- › Robotlar Cehennemi
- › Hazinenin Peşinde
- › Kod Adın Bukalemun
 - › Çalınan Tablo
 - › Tanık Tehlikede
- Müze Sokağı Cinayeti

MACERA GEÇİDİNE GİRİN!
KENDİ MACERANIZI YAŞAYIN!

MaceraSever Dostum,

Elindeki kitabı bugüne kadar okuduğın diğer kitaplar gibi okumayacaksın! Sayfa altlarındaki yönlendirmeleri kullanarak ilerleyecek ve zaman zaman çok önemli kararlar vereceksin.

Zaten okuyacakların, senin bu kararlarına göre değişecek ve gelişecek. Yapacağın seçimler sonrasında, kitabın farklı bir sayfasına gidip yaptığın seçime göre farklı bir olay yaşayacaksın. Bu yüzden maceranın sonunu da senin kararların belirleyecek.

Yalnız dikkat et! Yapacağın seçimlerin sonucunda çok parlak başarılar kazanabileceğin gibi, ürkütücü sonuçlarla da karşılaşabilirsin. Kararlarını verirken, seçimlerinin sana yükleyeceği sorumluluğun bilincinde olmalısın.

Umarım hep doğru seçimler yapar ve mutlu sona ulaşırsın. Ancak kötü bir sonla karşılaştığında, sakın yılgınlığa kapılma! Kazandığın deneyimle şansını yeniden dene. Ta ki dilediğin başarıya ulaşana dek! Unutma, yaşam bir maceradır. Başarı için savaşan, sonunda mutlaka kazanır.

Macera Geçidi, her kitabını soluk soluğa okuyacağın bir dizi... Ancak bu kitaplar, karşı karşıya kalabileceğin güç ve çelişkili koşullarda karar verme yeteneklerini de geliştirecek. Ulaştığın olumlu veya olumsuz sonuçlar karşısında seni doğru tepkilerde bulunmaya yönlendirecek. Böylece kişiliğini geliştirecek. Özellikle öneririm.

Psikolog Tuncel Altıncöprü

YAŞAMAK İÇİN

"Çabuk şoför bey! Lütfen biraz daha çabuk... On dakika içinde alana varamazsak uçağı kaçıracağım."

Sürücü, "Trafığı görüyorsunuz bayım!" diye yanıt veriyor size. "Fakat merak etmeyin. Sizi tam zamanında alana yetiştireceğim."

Gerçekten de, tam sekiz dakika içinde, kendinizi Sidney Uluslararası Hava Limanı Dış Hatlar Yolcu Giriş Kapısı önünde buluyorsunuz. Sert bir frenle tam kapının önünde duran sürücüye, taksi ücretini fazlasıyla ödüyor ve sırt çantanızı kaptığınız gibi kapıya koşuyorsunuz. Saniyeler içinde de kontrol noktasına varıyor; bilgisayarcınızı, cep telefonunuzu, saatinizi ve kemerinizi çıkarıp plastik kutuya yerleştiriyorsunuz.

İşte ne oluyorsa, o sırada oluyor. Az önce sizin girdiğiniz kapıdan geçen üç kişiden biri sağa, diğeri sola koşup makineli tabancalarıyla yolculara kurşun yağdırmaya başlıyor. Ortadaki teröristse, doğruca önündeki kontrol noktasına koşuyor. Güvenlik görevlileri tabancalarını çekip onu vuruyorlar vurmasına, ama adam tam da o anda kendini patlatıyor.

Neyse ki üçüncü teröristin kendisini patlatmasından saniyeler önce, içgüdüsel bir sezgiyle, hemen önünüzdeki yaşlı adamı da yere yıkarak kendinizi yürüyen bandın altına atıyorsunuz. Ardından da yine yere yığıldığınız adamla birlikte, yerde döne döne patlama noktasından biraz olsun uzaklaşıyorsunuz.

Üçüncü terörist, zaten tam da bu anda, kulakları sağır eden bir patlamayla kendini havaya uçuruyor. Havalimanının içi, birden savaş alanına dönüşüyor. Çevrenizi saran toz, duman, kan ve barut kokusu, inilti, feryatlar, hiç durmaksızın çalan siren sesleri arasında kendinizi yokluyorsunuz. Hiçbir şeyiniz yok... Şaşılacak şekilde sapasağlamsınız. Altına sığındığınız yürüyen band, sizi korumuş anlaşılan...

O anda içeride tam bir can pazarı yaşanıyor. Hoparlörlerden sürekli uyarılar yapılıyor. Ancak o gürültü ve kargaşanın içinde ne söylendiğini anlamanız mümkün değil... İnsanlar çılgık çılgıca, bilinçsizce sağa - sola koşuyor. Bulunduğunuz yerden kalkıp doğrulmaya çalışırken, az önce yere devirdiğiniz adam, "Kalp ilacım..." diyor inlercesine. "Ceketimin cebinde... Mümkünse, şunu bana versene! Ceketim, seninkiyle aynı bandın üzerinde..."

Yerinizden yarı doğrulup banda doğru uzanıyorsunuz. O patlamaya rağmen, bandın üzerindeki her şey yerli yerinde... Yaşlı adamın eşyaları da, sizinkilerin hemen önünde... Üzerine yağan onca toz - toprağa ve kana karşın vaktiyle beyaz olduğu anlaşılan ipek ceketi alıp adamın başucuna çöküyorsunuz. Bulduğunuz ilaç kutusundan çıkardığınız hapi yaşlı adamın dil altına yerleştirdikten sonra, "Vücudunuzda herhangi bir ağrı - sızı var mı?" diye soruyorsunuz.

“Yorgun yüreğimin dışında, pek bir sorunum yok galiba...” diyor adam yattığı yerden yavaş yavaş doğrulmaya çalışırken. “Onunla baş etmeye de yıllardır alışkınım zaten. Fakat sen beni itip yere devirmeseydin, şu anda ölmüş olabilirdim. Hiç bilmiyorum, bu can borcumu sana nasıl ödeyebilirim?”

Yaşlı adamı yerden kaldırıp bandın üzerindeki eşyalarını toplamasına yardımcı olurken, “Ne borcu Allah aşkına?” diyorsunuz. “Şu anda yaşıyor olmanız, benim için en büyük ödül zaten. Bakın! Görevliler, sağlığı yerinde olanları dışarıya çıkartıyorlar. Biz de çıkalım isterseniz.”

Sağınız - solunuz kanlar içinde yatan cesetler ve acıyla inleyen yaralılarla dolu... Görevliler, yürüyecek durumdaki tüm yolcuları, havalimanının belirli kapılarına doğru yönlendirerek onların dışarıya çıkmalarını kolaylaştırmaya çalışıyorlar. Siz de kendinizi yaşlı dostunuzla birlikte ve yine onların denetiminde dışarıda buluveriyorsunuz.

Dışarıysa, bir ana baba günü âdeta... Patlamayı ve silah seslerini duyup havalimanının önüne yığılan halk, neler olup bittiğini öğrenmenin telaşında... Poliserse, sirenleri çalıp duran polis arabalarından çıkıp çevreye yayılmış ve olay yeri girişini kordon altına almış durumda...

Bir yandan hem bu meraklı halkı hem de dışarı alınan yolcuları, barikatlarla çevirdikleri olay yerinin dışında tutmaya çalışıyorlar. Bir yandan da, giriş kapılarının ağzına peş peşe yanaşan cankurtaranlardan telaşla dışarıya fırlayan ve ellerindeki sağlık çantalarıyla, sedyelerle yaralılara ulaşmaya çalışan doktor ve hemşirelere yardımcı oluyorlar.

Havalimanı görevlileri; hepinizi yüz - yüz elli metre ilerinizdeki havalimanı otobüslerine doğru yönlendiriyorlar. O arada da sizleri toplayıp, "Havalimanının süresiz olarak kapatıldığı ve tüm uçuşların belirsiz bir tarihe ertelendiği bilgisini veriyorlar. Uçuşları iptal edilen yolcular, bugün çevredeki otellerde konuk edilecekler. Yarından itibaren de, komşu kentlerdeki havalimanlarından gidecekleri ülkelere, uygun olan gün ve saatlerde yolcu edilecekler.

Yaşlı adam, "Fakat bu bir rezalet!" diye bağıyor öfkeyle. "Benim yarın İngiltere'de olmam gerekiyor kesinlikle. Katılmam gereken çok önemli bir toplantım var Londra'da... Bu toplantı, var olmak ya da yok olmak meselesi benim için âdeta..."

"Benim de İstanbul'da olmam lazım, ama..." diyor-sunuz kaygıyla. "Elden ne gelir ki böyle bir durumda. Dünyaca ünlü bir TV kanalında işe alınmam, yarın yapmam gereken mülakata bağlı ama... Eğer bu mülakata katılamazsam, böyle bir olanak bulamam bir daha. Bu iş, benim için çok önemli oysa..."

Yaşlı adam sizi kolunuzdan çeke çeke, az ilerinizdeki taksi durağına doğru sürüklerken, "Bir umut var, ama aslında..." diyor. "İkimiz de bulunmamız gereken yerlerde, bulunmamız gereken gün ve saatlerde, olabiliriz pekâlâ. Bu benim için, seninle bir ödeme fırsatı aynı zamanda. Haydi, gel; öyle direnip durma! Yaşlı bir adamım ben sonuçta."

İsteksizce de olsa, yaşlı adamın ardı sıra taksiye girip yanına oturduktan sonra merakla, "Nasıl olacak bu iş ama?" diye sormadan edemiyorsunuz. "Kanat takıp uçacak değiliz ya!"

Yaşlı adam; taksi sürücüsüne, "İkarus Hava Alanı'na lütfen..." dedikten sonra size dönüp, "Uçacağız, ama..." diye yanıt veriyor. "Kanat takıp değil! Özel bir uçakla... Özel uçaklara hizmet veren küçük bir hava alanı daha var bu yakınlarda... Uçak kiralayan bazı şirketler de bulunuyor orada bildiğim kadarıyla. Bunlardan biriyle dört - beş saatte Endonezya'ya veya Malezya'ya geçebiliriz. Oradan da, ben Londra'ya, sen İstanbul'a..."

Bu düşünce sizin de aklınıza yatıyor yaşlı adam anlattıkça. Zaten yarım saate kalmadan, ulaşıyorsunuz İkarus Hava Alanı'na... Uçak kiralayan sadece iki şirket var burada... Birincisinin, hiç uçağı yok o anda... İkinci şirketin görevlisi, "Tüm pilotlarım uçuşta, ama bir 2006 model Falcon 2000'im var boşta..." diyor. "Sizin pilotluk belgeniz varsa, ben uçağı Cakarta'dan kendi pilotlarımla aldirtırım daha sonra."

Yaşlı adam pilotluk lisansını, pasaportunu ve kredi kartını çıkarıp şirket görevlisine uzattıktan sonra, "Adım, Billy Hide..." diyor. "Ben bir uçak mühendisiyim aslında. Son kez on yıl önce uçmuştum, ama bu oyuncakları iyi bilirim. O nedenle uçağınızın, bana sorun çıkartmayacağından eminim."

Görevli, yaşlı adamın uzattığı uçuş lisansını ve pasaportunu dikkatle inceliyor. Ardından da, "Bu durumda, benim için de sorun yok Bay Hide..." diyor. "Ben, uçağı kalkışa hazırlıyorum. Bunlar, imzalamanız gereken belgeler..." Adının Billy Hide olduğunu öğrendiğiniz yaşlı adam, kendisine uzatılan belgeleri doldurup imzalarken, görevli de hangarı arayarak, Falcon 2000'in uçuşa hazırlanması talimatını veriyor.

Tüm bu işlemler bitince; görevliyle birlikte, büronun önünde duran üstü açık cipe atlıyor ve uçağın bulunduğu piste gidiyorsunuz. Görevli, iki teknisyenin ilgilendiği uçağın yakınında durup cipten inince, siz de onu izleyerek cipten iniyorsunuz.

Teknisyenlerden biri hemen yanınıza doğru seçirip, "Uçağın bütün dış ve iç kontrolleri yapıldı bayım." diyor. "Tüm motorlar saat gibi çalışıyor. Şu anda gözle görünür hiçbir sorun yok... Uçak kalkışa hazır... Sizi Cakarta'ya kadar götürüp getirecek benzininiz, bir gün yetecek kadar yiyecek ve içeceğiniz de... Yolunuz açık olsun."

Yaşlı adam, teknisyenin kendisine uzattığı kartı incelemesinin ardından, imzalayıp geri veriyor. Üç görevlinin de ellerini sıkıp teşekkür ettikten sonra uçağa yönelerek, "Haydi genç dostum!" diyor. "Macera bizi bekliyor. Umarım bu yolculuk ikimiz için de, işlerimizin yoluna girmesinin başlangıcı olur."

Ağır adımlarla basamakları tırmanan yaşlı adamın peşi sıra uçağa giriyor ve çevrenize şöyle bir göz atıyorsunuz. Evet, belki küçük, ama çok rahat ve kullanışlı bir uçak bu... En arkada bir banyosu ve açık bir mutfak var... Tam girişte de rahat bir kanepe, iki koltuk ve masadan oluşan oturma takımı... Pilot kabini de uçağın burun kısmında tabii...

Yaşlı adam, çantasını ve ceketini girişteki koltuklardan birinin üzerine atıyor. Ardından da, rahat tavırlarla pilot kabinine yönelip kaptan koltuğuna yerleşiyor. Siz de sırt çantanızı onunkinin yanına bırakıyor ve peşi sıra kabine gidiyorsunuz. "Peki, ben size nasıl yardımcı olabilirim?" diye soruyorsunuz başucunda durup. "Sizin için yapabileceğim bir şey var mı?"

Yaşlı adam, "Bana Billy de lütfen!" diyerek size gülümsüyor. Ardından da, "Yaşamımı kurtaran biri olarak bunu çoktan hak ettin bence." diye ekliyor. "Hem bak, burada ikinci kaptan koltuğu boş duruyor. Haydi, hemen geç otur. Pilotluk eğitimin başlıyor."

Bu, bulunmaz bir fırsat sizin için... Çocukluğunuzdan beri hep pilot olmayı, uçak kullanmayı düşler dururdunuz. Büyük bir heyecanla Billy Hide'in yanındaki ikinci kaptan koltuğuna geçip yerleşiyorsunuz. O arada da Billy'nin kuleyle konuşmasını ve kalkış izni alışını dikkatle izliyorsunuz.

Billy Hide, kuleden kalkış iznini aldıktan sonra size dönüp, "Gördüğün gibi, şu anda pistin en başındayız." diyor. "Sağlıklı bir kalkış için, pistin tamamının kullanılması kuraldır. Bir de uçağın burnunun, orta çizgi dediğimiz şu beyaz çizgiyi görmesi gerekir.

Kuleden kalkış izni alındıktan sonra, şu sağ alttaki kol yavaş yavaş ileri itilir ve uçağa tam gaz verilir. Gördüğün gibi, uçak harekete geçti bile. Bak, şimdi de giderek hızlanıyor. Uçağın kalkış hızına ulaşması için yaptığımız bu işleme, biz 'uçağı koşturma' deriz.

Pistin sonlarına doğru yaklaştıkça; bu hız, kalkış için en uygun düzeye gelir. Uçağın kalkış hızına ulaşmış olduğunu, solda gördüğün şu hız göstergesinden de izleyebiliriz. Uçağın hızı; kalkış düzeyine eriştiğinde, otomobillerdeki direksiyon simidini andıran, ama bizim leveye dediğimiz şu kolu yavaşça geriye çekip uçağın burnunu yukarıya dikeriz. Gördün mü bak, nasıl yükseliyoruz? İşte, istediğimiz yüksekliğe erişene dek de, yolumuza böyle devam ederiz."

Lütfen 16. sayfadan devam ediniz.

"Fakat bu harika!" diye bağıırıyorsunuz heyecanla. "Uçak kullanmak hiç de sandığım gibi zor değılmış. Otomobil kullanmak gibi bir şey bu âdetâ..."

Billy bir yandan uçağı kullanıyor; bir yandan da, "Yok, sen bu işi o kadar hafife alma." diyerek uyarıyor sizi. "Uçağın kalkışının dışında daha hiçbir şey görmedin ki. Söz gelimi, uçağını belirli bir yüksekliğe getirdin. Artık düz uçuyorsun şimdiki gibi. Hava koşulları veya herhangi bir nedenle bulunduğun yüksekliği değıştirmek istiyorsun. Ne yapacaksın söz gelimi?"

Bunun için sana artı bir güç gerekli... Bu amaçla, kalkışta kullandığın gaz kolunu yine ileriye iter bu gücü sağlarsın. Sonra da levveyi, yani direksiyona benzeyen şu simidi yine kendine doğru çekip uçağın burnunu yavaşça yukarıya kaldırırsın. İstedığın yüksekliğe ulaşana kadar da yoluna böyle devam edersin.

Uçak kullanırken kazanılması gereken en önemli becerilerden biri de, uçağın yönünün değıştirilmesi... Bunun için, levye dediğimiz direksiyon simidine benzeyen bu aygıtla ayaklarımın altındaki pedallar kullanılır. Levye sağa çevrilirse, uçak sağa gider, sola çevrilirse, sola... Fakat bu işlem, ayağımın altında gördüğün pedallara aynı anda basılmasıyla eşgüdömlü olarak yapılır. Tıpkı şu anda sana gösterdiğim gibi..."

Billy konuşmasını yarıda kesip, "Hey ikinci kaptan!" diye sesleniyor size. "Susuzluktan, dilim damağıma yapıştı benim. İçim de ezildi tuhaf bir şekilde. Mutfakta yiyecek - içecek olması gerekiyor. Oradan ikimize de birer sandviçle birer bardak meyve suyu kapıp gelsene! Baksana; hava da, manzara da şahane... Bu güzel uçuşun keyfini çıkartalım biraz seninle."

Billy'nin bu sözleriyle, altınızdaki manzaraya göz atmadan edemiyorsunuz. Her yer deniz... Göz alabildiğine deniz... İrili ufaklı binlerce, on binlerce adanın yan yana, art arda sıralandığı bu sonsuz mavilik, gerçekten doyumsuz bir güzellik...

Yerinizden kalkıp mutfağa yönelirken, "Aslında haklısınız!" diyorsunuz. "Sabah uçağa yetişme telaşıyla ben de kahvaltı yapamamıştım. Siz söyleyince, ne kadar acıktığımın farkına vardım. Ayrıca, bu şansı da kaçırmamalıyım. Pilot kabininde kahvaltı yapma olanağını bir daha kim bilir ne zaman yakalarım."

Uçağın arka bölümünde küçük, ama her gereksiminizi karşılayabileceğiniz derli toplu bir mutfak var. Buzdolabından tavuk etli iki sandviç çıkartıp mikrodalgada fırında ısınmaya bırakıyorsunuz. Bu arada bir tepsiye iki su, iki bardak ve iki meyve suyu koyuyorsunuz. Ardından da fırından aldığınız sandviçleri aynı tepsiye yerleştiriyor ve pilot kabinine doğru ilerlemeye koyuluyorsunuz. Ancak daha attığınız ilk adımda, uçak burun üstüne yatınca, tepsideki her şeyi ayaklarınızın dibinde buluveriyorsunuz.

İlk anda, Billy'nin size şaka yaptığı geliyor aklınıza. Ancak bunun hemen sonrasında, yaşlı adamın kalp hastası olduğunu anımsıyorsunuz. O zaman da, elinizdeki boş tepsiyi bırakıyor ve olanca hızınızla pilot kabinine doğru atılıyorsunuz. İçeriye girdiğinizde, uçağın burun üstü denize çakılır konumda buluyorsunuz. Billy'i de, oturduğu koltukta levyenin üzerine düşüp kalmış durumda... Onu geriye itip sırtını koltuğa dayarken, "Billy... Billy..." diye bağıyorsunuz bir yandan da. "Düşüyoruz. Bir şeyler yap Allah aşkına!"

Lütfen 18. sayfadan devam ediniz.